

Pole Pasterzy

Niecałe dwa kilometry od Betlejem znajduje się Pole Pasterzy. W 384 roku przybyła tutaj Egeria, pątniczka z Półwyspu Iberyjskiego, której pokazano zbudowany na Polu Pasterzy kościół. Rękopisy Egerii świadczące o tym wydarzeniu odnaleziono dopiero w 1884 roku w bibliotece w Arezzo we Włoszech. Także św. Hieronim wspomina w swoich listach o grocie w pobliżu Betlejem, w której pasterze mieli widzenie anioła.

Sanktuarium „Excelsis Deo” zaprojektowane zostało w 1953 roku przez Antonio Barluzziego, na planie dziesięcioboku, z konstrukcją nawiązującą do namiotu nomadów.

Nad wejściem umieszczona jest postać anioła w locie, przypominająca orędzie, że *dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz, Pan* (Łk 2,11) Na ścianach przedstawione są sceny z Ewangelii: ukazanie się aniołów, pasterze w drodze do Betlejem oraz adoracja Dzieciątka Jezus.

Strumień światła przechodzący przez szklany świetlik i drobne luksfery umieszczone w kopule świątyni ma przypominać światło, które oświeciło pasterzy. Wnętrze kopuły ozdobione jest figurami dziesięciu aniołów i słowami ich pieśni: *Gloria in altissimis Deo et in terra pax hominibus bonae voluntatis* – „Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom, których sobie upodobał”.

W czasie badań archeologicznych na Polu Pasterzy odkryto ruiny bizantyjskiego kościoła i klasztoru pochodzące z IV i V wieku po Chrystusie. Są one świadkiem dawnej tradycji związanej z tym miejscem.

W parku, obok sanktuarium, jest kilka naturalnych grot, które dawniej służyły pasterzom. Jest też współczesna fontanna, u podstaw której umieszczono owce, w nawiązaniu do Pola Pasterzy.

